

Obwieszczenie

Wojewody Pomorskiego

w sprawie

karalności przekroczenia przepisów prawa łowieckiego.

Niniejszem podaję do powszechnej wiadomości, że winni przekroczeń przeciwko przepisom rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 roku o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) będą pociągani do odpowiedzialności karnej zgodnie z art. 75—88 tegoż.

W szczególności w myśl art. 75 powołanego rozporządzenia karany będzie grzywną do 50,— zł:

1. Kto nie okaże karty łowieckiej na żądanie osoby, mającej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o polowaniu.
2. Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje w odległości mniejszej niż 100 (sto) metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, lub kto poluje podczas nabożeństwa w niedzielę lub uroczyste święto w odległości mniejszej od dwóch kilometrów od świątyni lub cmentarza.
3. Kto ze strzelbą lub innymi narzędziami do łowienia zwierzyny bezprawnie chodzi po cudzych gruntach.

Wyjaśnienia:

Do punktu 1. — Karty łowieckie wydają na podstawie przepisów art. 25—34 powołanego rozporządzenia - Starostowie tych powiatów, w których osoby ubiegające się o ich wydanie zamieszkują; ważne są one na terenie całego Państwa.

Karty łowieckie wydaje się osobom uprawnionym do polowania z tytułu posiadania obwodu łowieckiego własnego, z tytułu wzięcia polowania w dzierżawę lub też z tytułu uzyskania pisemnego zezwolenia właściciela lub dzierżawcy polowania.

Obwód łowiecki samodzielny nie może być mniejszy od 100 hektarów; obszary mniejsze mogą być użytkowane jako tereny myśliwskie po utworzeniu z nich obwodów łowieckich wspólnych, obejmujących całe gminy; przepisy o tworzeniu obwodów wspólnych mniejszych zawiera art. 8. powołanego rozporządzenia.

Do punktu 3.—Przepis p. 3 nie dotyczy uzbrojonych z obowiązku służbowego przedstawicieli władzy państwowej, przebywających w obwodzie łowieckim w charakterze urzędowym.

W myśl art. 76. omawianego rozporządzenia grzywną do 200 zł. lub aresztem do 4 tygodni albo obiema temi karami łącznie karany będzie:

- 1) Kto wbrew postanowieniom cytowanego rozporządzenia poluje bez uzyskania karty łowieckiej.
- 2) Kto wbrew postanowieniom rozporządzenia niniejszego poluje na gruntach, niestanowiących obwodu łowieckiego.
- 3) Kto poluje w cudzym obwodzie łowieckim bez zgody osoby uprawnionej do polowania.
- 4) Kto wyda pisemne zezwolenie na polowanie w swoim obwodzie wbrew przepisowi ustępu 2. art. 27.
- 5) Kto poluje w czasie między zachodem a wschodem słońca wbrew postanowieniom art. 47.
- 6) Kto poluje z chartami lub psami gończymi na obszarze mniejszym niż dwa tysiące hektarów.
- 7) Kto podbiera jaja, wybiera pisklęta lub niszczy gniazda ptaków niewymienionych w art. 50.

Wyjaśnienia.

Do punktu 4. W myśl art. 27. (ustęp 2) właściciel lub dzierżawca polowania może wydać taką tylko ilość pisemnych zezwoleń, aby na każdego posiadacza zezwolenia przypadła co najmniej 50 hektarów powierzchni obwodu łowieckiego.

Do punktu 5. Między zachodem a wschodem słońca wolno polować tylko na słonki w czasie ciągu; na głuszce i cietrzewie w czasie toku, na łosie i jelenie na rykowisku, na kaczki na zlotach i przelotach, oraz na dziki; wilki, lisy i wydry na czatach.

Do punktu 8. W myśl wyżej powołanego art. 50. wolno podbierać jaja, wybierać pisklęta i niszczyć gniazda: jastrzębi, gołębiarzy, krogulców, srok i wron.

W myśl art. 77. grzywną do 500 zł. oraz aresztem do 6 tygodni karany będzie:

- 1) Kto poluje na łosie lub jelenie wbrew postanowieniom art. 46.
- 2) Kto poluje sposobami niedozwolonymi.
- 3) Kto poluje w czasie ochronnym.
- 4) Kto przekroczenia wymienione w pkt. 1, 3 i 7 podanej wyżej cytaty z art. 76 popełnia zawodowo.

Wyjaśnienia:

Do punktu 1. W myśl art. 46. polowanie na łosie-byki dopuszczalne jest jedynie w obwodach łowieckich o powierzchni co najmniej 1000 hektarów.

Do punktu 2. W myśl art. 41. zabrania się łowienia zwierząt przy pomocy trutek, wnyków (pętl), samostrzałów, dołów — ostrokołów, lepu, ziarna rozmoczonego w spirytusie, żelaza, potrzasków, siodeł pułapek i innych podobnych środków. Czyni się wyjątek co do zwierząt, wymienionych w art. 50. (wilki, wydry, kuny domowe, tchórze, gronostaje, łosice, króliki, jastrzębie — gołębiarze, krogulce, sroki i wrony), które to zwierzęta wolno chwycić w żelaza, potrzaski, siodełka i pułapki.

Uprawnienia straży łowieckiej.

W myśl art. 22 właściciele obwodów łowieckich, spółki łowieckie i dzierżawcy polowania mogą na swój koszt ustanawiać straż łowiecką. Strażnik łowiecki po zatwierdzeniu i zaprzysiężeniu przez Starostę otrzymuje stosowne zaświadczenie i oznakę.

Strażnik łowiecki, pełniąc służbę może:

- a) żądać od osób spotkanych w obwodzie łowieckim z bronią palną narzędziami łowieckimi lub zwierzyną okazania karty łowieckiej a jeżeli polują, również pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- b) odbierać za pokwitowaniem broń palną, inne narzędzia łowieckie i zwierzynę osobom spotkanym w obwodzie łowieckim, a nie posiadającym karty łowieckiej, oraz osobom polującym w obwodzie bez posiadania pisemnej zgody właściciela lub dzierżawcy polowania;
- c) zatrzymywać i przekazywać właściwej władzy osoby, których tożsamość i miejsce zamieszkania nie może ustalić, a które zastał w powierzonym jego pieczy obwodzie łowieckim na popełnianiu jednego z przekroczeń przewidzianych w artykułach 75—79 omawianego rozporządzenia lub które spotkał w obwodzie z bronią palną, innymi narzędziami łowieckimi albo ze zwierzyną, a osoby te posiadania tych przedmiotów usprawiedliwić nie mogą.

Do punktu 3. W myśl art. 49. zabrania się polować w czasach niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące:

	W czasie od — do
1	łososie-byki 15.12 — 31. 8
2	jelenie-byki, daniela rogacze 1.11 — 31. 8
3	sarny-kozy 1. 1 — 15. 5
4	zające szaraki 15. 1 — 30. 9
5	zające bielaki 15. 2 — 31.10
6	borsuki 1.12 — 31. 8
7	wiewiórki 1. 3 — 31.10
8	głuszce koguty 15. 5 — 15. 3
9	cietrzewie koguty 1. 6 — 15. 8
10	jarząbki 1. 2 — 15. 8
11	pardwy 1. 2 — 15. 8
12	bażanty koguty 1. 2 — 31. 8
13	kuropatwy 1.12 — 31. 8
14	przepiórki od przylotu — 31. 8
15	słonki 15. 5 — 15. 8
16	bataljony 1. 6 — 10. 7
17	dzikie kaczory 1. 6 — 10. 7
18	dzikie kaczki (sam. i ml.) oraz inne ptactwo wodne i błotne 1. 3 — 10. 7
19	dzikie łabędzie i dzikie gęsi 15. 5 — 31. 7
20	dropie, dropie—kamionki (strepety) dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty 1. 2 — 15. 8
21	ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi gołębiarzy, krogulców, srok i wron 1. 2 — 15. 8

W myśl art. 48 zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia, jelenia, daniela, na sarny, kozy i kozłeta, na niedźwiedziec i niedźwiedziątek, na głuszce kury, bażanty kury i czarne bociany. Za cielęta: łosia, jelenia, daniela i kozłeta sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu.

Ponadto zabrania się na przeciąg jednego roku polować na łosie—byki, dropie i wiewiórki (Rozp. Min. Roln. z dnia 10. I. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 7. poz. 50).

Kto wbrew powyższym przepisom poluje:

1. Na żubra — karany będzie grzywną do 5.000 zł. oraz aresztem do 6 miesięcy.
2. Na samice łosie, na bobra lub kozicę — karany będzie grzywną do 2.500 zł. oraz aresztem do 6 miesięcy (art. 78);
3. Na inne zwierzęta, wymienione wyżej — karany będzie grzywną do 500 zł. oraz aresztem do 6 tygodni.

W myśl art. 53. po upływie 10 dni od rozpoczęcia czasu ochronnego **sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie** objętej ochroną zwierzyny oraz świeżych skór tej zwierzyny, jak również podawanie takiej zwierzyny w **jadłodajniach** jest wzbronione.

Kto naruszy przepis powyższy, karany będzie grzywną do 500 zł. lub aresztem do 6 tygodni, nadto zwierzyna lub świeże jej skóry ulegną **konfiskacie** na rzecz zakładów dobroczynnych.

W wypadku popełnienia przekroczeń, wymienionych w art. 75—80 cytowanego rozporządzenia, przez **nieletnich**, do lat 14, —rodzice lub opiekunowie karani będą za niedozór grzywną do 50 zł. (art. 81).

Zgodnie z art. 83, obok kary wymierzonej za przekroczenia przewidziane w art. 77 — 79, nastąpi **konfiskata** broni, za pomocą której dokonano przekroczenia, oraz zabronionych rozporządzeniem niniejszym narzędzi łowieckich bez względu na to, czy są one własnością skazanego, czy też osoby innej.

W myśl art. 84 zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie w cudzym obwodzie łowieckim należy do właściciela lub dzierżawcy polowania, o ile niema zastosowania art. 80 (konfiskata zwierzyny po czasie ochronnym). Niezależnie od tego właścicielowi lub dzierżawcy polowania za zwierzę **bezprawnie zabite** służy odszkodowanie, równające się trzykrotnej wartości zabitego zwierzęcia. Zwierzyna zabita lub złowiona bezprawnie na gruntach, niewchodzących w skład obwodu łowieckiego, ulega konfiskacie na rzecz zakładów dobroczynnych.

Toruń, dnia 22 lutego 1928 r.

Wojewoda Pomorski

(—) Młodzianowski.